

# РЕШЕНИЕ

№ 356

гр. София, 15.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в**  
публично заседание на 26.09.2012 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова**

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **1361** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 3071 от 07.02.2012 година, по описа на Административен съд – София град, подадена от Ти Ес Пи Г. ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 1, офис 3, чрез Д. И. И. в качеството ѝ на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № 21011102556-В/16.05.2011г., издаден от Б. Н. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 2342/22.12.2011г. на директора на Дирекция ОУИ - С., при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят обжалва ревизионния акт, в частта му относно начислен допълнително ДДС за данъчен период 01.11.-30.11.2009г., в размер на 29 388,69 лв., определен върху данъчна основа 146 943,46 лв., на основание чл. 46, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/, във връзка с чл. 53, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) и чл. 45 от ППЗДДС. Твърди, че разполага с документите, изискуеми съгласно чл. 45. т.1 и т.2 от ППЗДДС за доказване наличието на вътреобщностна доставка /ВОД/, с получател S. A., И., VIN IT03706680281. На основание на изложените аргументи е изразено искане за отмяна на ревизионния акт в обжалваната част.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от упълномощения адвокат Ж., който поддържа жалбата и направените със същата искания. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – Директор на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Ревизионното производство е образувано на основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 908453 от 22.12.2009г., издадена от П. К. М., на длъжност началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С.. Същата е изменена със ЗВР № 1002003/05.03.2010г., № 1002867/07.04.2010г., № 1003542/03.05.2010г., № 1004736/07.06.2010г. и № 1005771/07.07.2010г., всичките издадени от П. Г. Г., на длъжност началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № РД-01-18/05.01.2010г. на директор на ТД на НАП С.. Със Заповед № 1000431/21.07.2010г., издадена по заместване от Ц. К. Н., на длъжност началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., производството по извършване на ревизия е спряно до 21.07.2010г. Със Заповед № 1102556-В/28.02.2011г. ревизията е възобновена. Възложено е извършването на ревизия на Ти Ес Пи Г. ЕООД за определяне на задълженията му по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчния период от 01.11.2009г. до 30.11.2009г. Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № 1102556-В от 29.03.2011г., връчен на упълномощен представител на дружеството на 15.04.2011г.

Ревизията приключва с издаване на Ревизионен акт № 21011102556-В от 16.05.2011г., издаден от Б. Н. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1102556 от 08.04.2011г., подписана от органа, възложил ревизията. Определен е резултат за ревизирия период ДДС за внасяне в размер на 29 458,30 лв. при деклариран от лицето резултат ДДС за възстановяване в размер на 27 763,72 лв.

При ревизията е извършена корекция на декларирания от Ти Ес Пи Г. ЕООД резултат за ревизирия данъчен период и са определени задължения по ЗДДС за довносяне, както следва:

- на основание чл. 86, ал. 2, във връзка с чл. 25, ал. 6 от ЗДДС е доначислен ДДС в размер на 27 833,33 лв. за получено от дружеството авансово плащане, за което не е издадена фактура и не е начислен данък от задълженото лице;
- на основание чл. 46, ал. 1 от ППЗДДС, във връзка с чл. 53, ал. 1 от ЗДДС и чл. 45 от ППЗДДС е доначислен ДДС в размер на 29 388,69 лв., тъй като от ревизираното лице не са представени доказателства, удостоверяващи извършени вътреобщностни доставки на стоки.

РА № 21011102556-В/16.05.2011г., издаден от Б. Н. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С. град е връчен на упълномощено от Ти Ес Пи Г. ЕООД лице на 05.07.2011г. и оспорен пред директора на Дирекция ОУИ – С. с жалба, постъпила в ТД на НАП – С. на 18.07.2011г. В рамките на срока за произнасяне по чл. 155, ал.1, удължен по реда на чл. 156, ал. 7 от ДОПК е постановено решение № 2342/22.12.2011г. на директора на Дирекция ОУИ – С.. С решението РА е изменен като като определените на Ти Ес Пи Г. ЕООД задължения по ЗДДС за данъчен период от 01.11.2009 г. до 30.11.2009 г. ДДС за внасяне в размер на 29 458,30лв. са определени на ДДС за внасяне в размер на 1 624,97 лв., ведно със следващите от това

лихви. Видно от мотивите на решението РА е отменен в частта, с която е доначислен ДДС в размер на 27 833,33 лв., на основание чл. 86, ал. 2, във връзка с чл. 25, ал. 6 от ЗДДС.

Решението е съобщено на дружеството – жалбоподател по електронен път на 23.12.2011г., потвърдено с електронно съобщение. Р. акт в потвърдената с решението част е оспорен по съдебен ред с жалба, подадена чрез Дирекция ОУИ – С. на 30.12.2011г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт, с който се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА № 21011102556-В/16.05.2011г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.118 ал. 2 ДОПК във вр. с чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за НАП в кръга на определените му правомощия съгласно Заповед за определяне на компетентен орган № К-1102556/08.04.2011г., издадена също от компетентен орган, оправомощен по силата на заповед № РД-01-06/04.01.2010г., издадена от директора на ТД на НАП – С.. Спазени са сроковете по чл. 114, ал.3 от ДОПК (ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г., отм. - ДВ, бр. 99 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.), приложим към конкретния случай, поради наличието на ВОД през ревизирия период. В ревизионното производство не са допуснати процесуални нарушения, които могат да се квалифицират като съществени и да обосноват самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт.

Видно от констативната част на ревизионния акт, в хода на ревизията е установено, че през ревизирия период от 01.11.2009г. до 30.11.2009г. дружеството е декларирало извършени вътреобщностни доставки на стоки /ВОД/ за S. А., И., VIN IT037066802281 на стойност 75 131 евро /левава равностойност 146 943,46 лв./. При извършена проверка в информационната система V. е установено, че ДДС номерът на италианския контрагент е невалиден.

В хода на ревизионното производство, в съответствие с чл. 5 от Регламент ЕС 1798/2003 е изпратена молба за административно сътрудничество до данъчната/приходната администрация на И. относно получателя по доставката с ДДС номер IT037066802281. От данъчната администрация на И. е получен отговор по електронен път Референтен номер E BG IT 20100709 0055776, с който е отразено, че „на адреса на италианската компания V. Р. пг.3/7, Р. съществува частен апартамент, но на него не е указано името на г-н А. S.. Наемателят на апартамента е заявил, че живее там от доста време, но не е чувал за S. А.. По сведения на домоуправителя на блока г-н А., г-н S. не е на този адрес от поне три години. Собственикът на апартамента г-жа S. V. е заявила, че е прекратила договора за наем с г-н S. преди няколко години и не знае къде може да е той сега. В общината г-н S. все още се води живущ на посочения адрес и не е посочен нов адрес.

С цел установяване на факти и доказателства във връзка с транспорта на стоките до И., на представляващия С. евро Т. ЕООД е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице изх. № 10-53-06-3366/19.04.2010г.

В указания от органа по приходите срок са представени: издадената на Ти Ес Пи Г. ЕООД фактура № 10...017/03.12.2009г. с предмет на доставката „транспорт С. /Б./ - П. /И./”, дневен финансов отчет от ЕКАФП, ЧМР /товарителница/, талони на автомобили, собственост на дружеството, тахошайби, трудов договор на шофьор на автомобила, заповед за командировка до И., оборотна ведомост за м. 12. 2009г.

След анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, събрани по реда на чл. 171, ал. 1 от ЗДДС, ревизиращите органи по приходите са достигнали до заключението, че съдържанието на представените от Ти Ес Пи Г. ЕООД документи за удостоверяване на ВОД не се потвърждава от италианските органи, тъй като при извършените проверки от компетентните приходни органи в И. не е открит представляващ дружеството S. A., И., VIN IT03706680281 и съответно не са събрани доказателства, с които да се потвърди фактическото получаване на стоките от италианското дружество.

Прието е, че не са представени безспорни доказателства, че С. евро Т. ЕООД е извършил транспортни услуги във връзка с конкретните стоки и посочения получател S. A..

Формулирано е заключение, че от страна на Ти Ес Пи Е. ЕООД не са представени доказателства, удостоверяващи извършени вътреобщностни доставки към S. A., И., VIN IT03706680281. Ревизиращият екип е приел, че не са налице реални доказателства за осъществени ВОД до италианския контрагент и че стоките, които Ти Ес Пи Е. ЕООД придобива се реализират в страната. Начислен е ДДС в размер на 20 % от стойността на декларирания ВОД, като данъкът е определен по реда на чл. 67, ал. 1 от ЗДДС. На основание чл. 46, ал. 1 от ППЗДДС, във връзка с чл. 53, ал. 1 от ЗДДС и чл. 45 от ППЗДДС за ревизирания данъчен период на Ти Ес Пи Г. ЕООД е начислен ДДС в размер на 29 388,69 лв., определен върху данъчна основа 146 943,46 лв.

По делото е прието заключение на съдебносчетоводна експертиза, неоспорено от страните. Вещото лице е извършило проверка на наличните по делото писмени доказателства, както и на документи, съдържащи се в счетоводството на дружеството – жалбоподател. Установено е, че в счетоводния архив на жалбоподателя са налични, отразени, осчетоводени и отчетени в съответствие със Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти целия кръг от счетоводни документи за извършените доставки към S. A. И.. Жалбоподателят е осчетоводил по надлежния ред закупената в Б. и впоследствие изнесена за И. стока в съответствие с приложимата национално приета счетоводна рамка. В съответствие с издадената инвойс фактура и други съпътстващи документи процесната стока е изписана и отразена счетоводно на разход при износа ѝ за И.. Дружеството е получило по банков път сумата в размер на 146 941,03 лева на няколко транша. Постъпилата сума е осчетоводена по надлежният ред. През процесния период жалбоподателят е осчетоводил разходи за транспорт и други съпътстващи разходи относно осъществения за И. износ на нехранителните стоки предмет на спора. Счетоводството на дружеството е водено редовно, изготвяни са финансови отчети по надлежният ред в съответствие с основните принципи от Закона за счетоводството. Транспортното дружество е издало фактура за транспорт на процесната стока до И.. В счетоводния му архив са налични издадените за осъществяването на транспортна услуга документи, като полученият от тази услуга приход е осчетоводен по надлежният ред. Към момента на извършения превоз дружеството е притежавало нужните транспортни средства и и водачи за тях.

Понятието вътреобщностна доставка /ВОД/ е легално дефинирано с разпоредбата на

чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. По същество се касае за доставка на стоки от доставчик, регистриран по този закон на територията на страната, до получател на територията на друга държава членка, който е регистриран за целите на ДДС в другата държава членка. Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС вътреобщностните доставки по чл. 7 от закона са облагаеми с нулева ставка на данъка, ако не представляват освободени вътреобщностни доставки по смисъла на чл. 38, ал. 2 от ЗДДС. За приложението си разпоредбата изисква представяне на документи, удостоверяващи извършването на ВОД, които по силата на препращащата норма на чл. 53, ал. 2 от ЗДДС, са определени в чл. 45 от ППЗДДС. Съгласно чл. 45. т. 1, б. „а” от ППЗДДС, за доказване на ВОД дружеството следва да притежава фактура за доставката, издадена на получател, който е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, с посочен идентификационен номер на получателя, под който му е извършена доставката. По силата на т. 2 от разпоредбата доставчикът следва да разполага и с документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, а именно- транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка.

Видно от приложените към делто писмени доказателства и от приетото заключение на съдебносчетоводната експертиза през процесният период ТИ ЕС ПИ Г. ЕООД е закупило нехранителни стоки (новогодишни артикули, домашни пантофи, комплект, панталон, бижутерия, карти, блуза, с отразени количества и ед.цени) от Д. С. ЕООД [населено място] с фактура №031 от 25.11.2009 година на обща стойност 166 060,30 лева, от която ДДС - 27 676,72 лева и ДО - 138 383,58 лева. С фактура (invoice) № 002 от 26.11.2009 година дружеството е продало закупените продукти на S. A. - И. на обща стойност - 146 941,03 лева. Стоката е транспортирана до И. с маршрут С. (Б.) - П. (И.) чрез транспортното дружество С. Е. Т. ЕООД, за което е издадена фактура № [ЕГН] от 03.12.2009 година на обща стойност 1800,00 лева, от които 300,00 лева ДДС, ДО е 1500,00 лева с ДК № на автомобила СА 34-94 АА/С26-52ЕМ. Издадена е международна товарителница (CMR) с дата 27.11.2009 година отразяваща данните по фактура № 002/26.11.2009 година, като е отразено количество - 14 450 кг. (16 boxes). Във връзка с инвойс фактурата е издаден, подписан и подпечатан между страните по сделката пакетовъчен лист (packing list.) за 14 102 кг. с дата 26.11.2009 година. Към момента на износа жалбоподателят е имал склад под наем в [населено място] за съхранение и експедиция на притежаваните стоки. Заплащането на изнесените стоки в съответствие с издадената инвойс фактура и др. съпътстващи документи е осъществено на няколко транша по разплащателната сметка на дружеството в Първа инвестиционна банка (П.). Първият трансфер е осъществен на 24.02.2010 година за 5 000,00 лева, а последният в размер на 9 336,00 лева е бил на 12.05.2010 година. По този начин е изплатена изцяло дължимата от S. A. сума по фактурата за износ - 146 941,03 лева. Разходите за транспорт на жалбоподателя по процесната сделка са осчетоводени в съответствие с издадената от транспортното дружество фактура № [ЕГН] от 03.12.2009 година на обща стойност 1800,00. В резултат от извършената проверка в счетоводството на С. Е. Т. ЕООД вещото лице е установило, че в счетоводната документация на дружеството се съхранява издадена фактура №[ЕГН] от 03.12.2009 година на обща стойност 1800,00 отразяваща направените разходи за транспорт на процесната стока до П. - И.. За осъществената транспортна услуга водачът на автомобила е представил и отчел заповед за командировка 27.11.2009

година, тахо шайбите на автомобила и CMR. Автомобилът, с който е транспортирана стоката до П. е собственост на превозвача. Водачът на автомобила е бил в трудови правоотношения с дружеството. През процесния период транспортното дружество е притежавало общо два автомобила: седлови влекач „Рено” и полуремарке с който е превозен процесният товар и „М. 609”. През м.11.2009 година в транспортното дружество (по трудови правоотношения) са били назначени двама водачи/шофьори на МПС.

По делото са представени от С. Е. Т. ЕООД и приети като доказателства пакетовъчен лист от 26.11.2009г., свидетелство за регистрация на ЕКАФП и дневен финансов отчет от същото за 12.12.2009г. за сумата 1800,00лв., международна товарителница (CMR) с дата 27.11.2009 година отразяваща данните по фактура № 002/26.11.2009 година, като е отразено количество - 14 450 кг. (16 boxes).

Документите, които следва да се представят за доказване на изпращането или транспортирането на стоките са разграничени в няколко хипотези по чл. 45, т. 2, буква „а” – „в” от ППЗДДС, в зависимост от това за чия сметка и от кого е извършен транспорта. В случая е приложима разпоредбата на чл. 45, т. 2, буква „а” от ППЗДДС /в редакцията, относима към периода 2009г./, която предвижда, че в случаите, когато транспортът е за сметка на доставчика или на получателя, но е извършен от трето лице, документи, които доказват изпращането или транспортирането са: транспортен документ или писмено потвърждение от получателя, или от упълномощено от него лице, които удостоверяват, че стоките са получени на територията на друга държава членка. От съдържанието на чл. 45, т. 2, буква „а” от ППЗДДС се установява, че изискването за представянето на визираните документи е алтернативно, т. е. представянето на който и да е от двата документа е достатъчно за доказване на транспортирането.

Предвид установените данни, в резултат от заключението на съдебносчетоводната експертиза и представените от третото лице доказателства, съдът намира, че в случая е доказано наличието на осъществен транспорт. Това се установява от представената международна товарителница, съответстваща по съдържание на фактурата за износ № 002/26.11.2009 година., както и от издадената от доставчика към жалбоподателя фактура № [ЕГН] от 03.12.2009 година на обща стойност 1800,00 лева, за която е установено, че е осчетоводена от С. Е. Т. ЕООД, а също от ТИ ЕС ПИ Г. ЕООД, като получател, както и е установено разплащане между страните.

По смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.

Следователно, за да е приложим този режим за дадена доставка на стоки следва да са налице кумулативно следните условия:

- доставчикът е регистрирано по ЗДДС лице на територията на страната към датата на данъчното събитие.
- получателят е регистрирано лице за целите на ДДС в друга държава

членка, където се доставят стоките, към датата на данъчното събитие.

- предмет на доставката са стоки по смисъла на чл. 5 от ЗДДС.

- транспортиране на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. ВОД е налице, както когато транспортът се осъществява от или за сметка на доставчика, така и когато същият е от или за сметка на получателя.

За удостоверяване наличие на обстоятелства за ВОД е необходимо получателят по доставката да разполага с валиден идентификационен номер, издаден от друга държава членка. Посоченото обстоятелство съдът намира за недоказано в разглеждания случай.

По делото е приложен и приет като писмено доказателство формуляр SCAC 2004 референтен номер E\_BG\_IT\_20100709\_005576\_0055790/11/gdf/ of R, на стр. 2 на който, в лявата графа е посочено наименованието на ревизираното дружество ТИ ЕС ПИ Г. ЕООД, а в дясната колона е посочено наименованието, адреса и VIN номера на получателя S. A.. В същия формуляр на стр. 3 е отразен периода, за който се отнасят ВОД - м. 10.2009 г. и м. 11.2009 г., който съвпада с процесните периоди. На стр. 7 от този формуляр в свободния текст са посочени установените факти по ненамиране на S. A. на адреса. Информацията, съдържаща се във формуляр SCAC 2004 референтен номер E\_BG\_IT\_20100709\_005576\_0055790/11/gdf/ of R е относима към ревизираното дружество и ревизираните периоди, а също така и към спорните обстоятелства по делото.

За установяване на обстоятелството дали лицето - получател на спорните доставки, е било регистрирано за целите на ДДС в И. от страна на органите по приходите е извършена проверка в информационната система V., при която е установено, че идентификационният номер на италианския контрагент на Ти Ес Пи Г. ЕООД е невалиден към датата на данъчното събитие 26.11.2009г. Видно от приложената към делото справка от информационната система V., при проверка валидността на идентификационния номер на получателя са получени съобщения „ДДС номерът не е активен за посочения период” и „подаденият ДДС номер не е открит от страната членка”.

Режимът на ВОД е изключение от общия режим на доставките, които като правило се облагат, поради което доказването на вътреобщностния характер на доставката е в тежест на доставчика. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ДОПК, съгласно която, в случай че за установяване на задълженията на ревизираното лице е необходимо да се изяснат факти и обстоятелства извън територията на страната, задължение на ревизирания е да представи доказателства за изясняването им.

В случая не са представени доказателства, от които да се установява по безспорен начин изпълнение на условието получателят по ВОД да е регистрирано лице за целите на ДДС в друга държава членка, където се доставят стоките, към датата на данъчното събитие. По тази причина и това условие не може да се приеме за изпълнено. Липсата на валиден номер на получателя, издаден от друга държава членка при ВОД по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, води до третирането на тези доставки като такива с място на изпълнение на територията на страната и облагането им с приложимата съгласно чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС ставка - 20%.

При така установените обстоятелства, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото и предвид изричната претенция на процесуалния представител на директора на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

*По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София*

## **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Ти Ес Пи Г. ЕООД срещу Ревизионен акт № 21011102556-В/16.05.2011г., издаден от Б. Н. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 2342/22.12.2011г. на директора на Дирекция ОУИ - С., при ЦУ на НАП.

**ОСЪЖДА** Ти Ес Пи Г. ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 1, офис 3, представлявано от Д. И. И. в качеството ѝ на управител да заплати на Национална агенция за приходите разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 1037.78 лв. /хиляда тридесет и седем лева и 78 ст./.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р. Б., в 14 дневен срок от съобщаването му.

**Административен съдия:**